

NEDJELJNA ČITANJA

Dj 7,55-60; Ps 97,1.2b.6.7c.9; Otk 22,12-14.16-17.20; Iv 17,20-26

Isus Krist je u svome utjelovljenju izišao od Oca, a u svome uskrsnuću i uzašašću opet se njemu vratio: "Izišao sam od Oca i došao na svijet. Opet ostavljam svijet i odlazim Ocu." (Iv 16,28) Što je pokrenulo Boga Oca, da nam pošalje svoga Sina i Duha Svetoga? To je bila ljubav! Jer Bog je u sebi tajna vječne ljubavi, i Trojstveni Bog je htio, da ljudi imaju udjela u ovoj ljubavi i kao Božja djeca bit će primljena u Božju slavu. Upravo stoga je Isus došao k nama: kao čovjek je htio da nam Bog bude blizu. Kao dokaz za to, da je stvarno s nama želio dijeliti sve, dragovoljno se podložio nepravednoj smrti na križu. Kao Božji Jaganjac uzeo je na sebe grijehe, da bismo mi mogli primiti dar pomirenja s Bogom. U dolasku Isusa Krista zasjalo nam je, tko je stvarno Bog. Mi ljudi ne bismo to nikada mogli dokučiti. Ograničene su sposobnosti našega razuma; naše iskustvo je zemaljsko. Doduše ljudima je moguće, da se "ono nevidljivo njegovo, vječna njegova moć i božanstvo, onamo od stvaranja svijeta, umom po djelima razabire", kake piše sv. Pavao u poslanici Rimljanima (Rim 1,20). Ipak ona najnutarnija Božja bit ostaje nam skrivena, ako se on nama dobrovoljno ne objavi. I baš je on to učinio, kad nam je poslao Isusa Krista, svoga Sina. Tako Isus s punim pravom kaže: "I njima sam očitovao tvoje ime, i još ću očitovati, da ljubav kojom si ti mene ljubio bude u njima i ja u njima" (Iv 17,26).